

سایه تنش های منطقه ای بر بزرگ ترین تورنمنت فوتبال آسیا

عربستان میزبانی را از دست می دهد؟

← ۲

اخطار جدی فدراسیون به ۴ باشگاه

استاد مالی ندهید

جریمه سنگین می شوید

← ۹ باشگاه مدارک مالی خود را ارائه کردند → استقلال، تراکتور، آلومینیوم و مس شهرباک هنوز اقدامی نکرده اند

← ۲

اقدام وزیر ورزش و جوانان
و رضایت‌مندی جامعه ورزشباشگاه انقلاب
تعطیل نیست

← ۲

بیرانوند؛ از اول آبان در پادگان
از نیم فصل در فجر؟شماره یک
قطعاً سرباز است!

← ۲

هشدار جدی برای نقل و انتقالات
زمستانی استقلالخریدهای جدید
دردسرساز نشوند

← ۷

شایعات پرسپولیس را رها نمی کند

تلاش عضو هیأت مدیره
برای مدیرعاملی

← ۶

از کاپیتان پرتغال تا ستاره های
تیم ملی؛ تفاوت در مسئولیت پذیری

عذرخواهی ممنوع!

← ۸

پایان خوش پاریس با طعم گس
ناکامی برخی ستاره ها

دو طلا و هزار سؤال

← ۳

● یادداشت یک

بی عدالتی به سبک AFC

سینا حسینی

خبرنگار

تصمیم کنفدراسیون فوتبال آسیا برای سلب امتیاز میزبانی از تیم های ایرانی حاضر در رقابت های آسیایی، پرسش هایی جدی درباره عدالت و شفافیت در تصمیم گیری های این نهاد ایجاد کرده است؛ تصمیمی که هزینه های ورزشی و اقتصادی آن مستقیماً بر دوش باشگاه های ایرانی و هواداران شان قرار می گیرد.

در شرایطی که خاورمیانه با تنش ها و چالش های امنیتی روبه رو است، انتظار می رود کنفدراسیون فوتبال آسیا معیارهایی یکسان برای ارزیابی شرایط کشورها داشته باشد. اگر وضعیت امنیتی مبنای محرومیت تیم های ایرانی از میزبانی است، چرا همین رویکرد درباره سایر کشورهای منطقه، از جمله عربستان سعودی، اعمال نمی شود؟ چرا امتیاز میزبانی برخی کشورها محفوظ می ماند، اما نمایندگان ایران باید از حق میزبانی در رقابت های آسیایی محروم شوند؟

بی تردید شرایط امنیتی کشورها باید بر اساس ارزیابی های کارشناسی بررسی شود، اما تفاوت در تصمیمات، بدون ارائه توضیحات روشن و مستند، شائبه تبعیض را تقویت می کند. مسأله این است که کنفدراسیون فوتبال آسیا باید مشخص کند چه معیارهایی برای سلب یا حفظ میزبانی در نظر گرفته و چرا این معیارها ظاهراً نتایج متفاوتی برای کشورهای عضو به همراه داشته اند.

محرومیت از میزبانی تیم های ایرانی مصداق بارز یک تصمیم غیرورزشی در حوزه فوتبال است. این اقدام هزینه های سفر و اقامت را افزایش می دهد، شرایط آماده سازی تیم ها را دشوارتر می کند و می تواند بر عملکرد ورزشی آنها اثر بگذارد. باشگاه های ایرانی که برای حضور شایسته در رقابت های قاره ای تلاش می کنند، نباید بدون توضیحی قانع کننده متحمل چنین محدودیت هایی شوند.

از رئیس بحرینی کنفدراسیون فوتبال آسیا انتظار می رود به این پرسش ها پاسخ دهد و دلایل تفاوت برخورد با تیم های ایرانی و عربستانی را شفاف سازی کند. عدالت رقابتی زمانی معنا دارد که همه اعضا از حقوق برابر برخوردار باشند. دفاع از حق میزبانی نمایندگان ایران، مطالبه ای برای حفظ برابری و جلوگیری از تصمیمات دواگانه در فوتبال آسیاست؛ مطالبه ای که پاسخ روشن و مستدل می طلبد.